

sant, de 0'00 a 0'00 francs; de Cartagena, de 0'00 a 0'00 de Mallorca, de 205 a 210; ab closets, de Tarragona (mellar), de 110 a 115; de Cartagena, de 95 a 110; avellanes de Tarragona, de 0'00 a 0'00; ab closets, de 0'00 a 0'00; panas de Málaga, de 6 a 14 francs la caixa de 10 kilos; de Denia, de 60 a 62 francs els 100 kilos; prunes seques, de 0'00 a 0'00; figues, de 40 a 60; pinys, de 110 a 112; cassouets, de 0'00 a 0'00; anis de Málaga, de 80 a 85; eunis, de 0'00 a 0'00; escorial, de 22 a 24 francs.

Llegums (verdes y seiques): cabes, de 10 a 12; allis, de 0'00 a 0'00; patates noves, de 10 a 11; llentilles, de 18 a 20; mongetes, de 25 a 40 francs.

Verds: Safrà, de 85 a 90 francs el kilo; poma molt, dols, de 70 a 110 francs els 100 kilos; marrons, de 25 a 35; el gran d'acit tarat, de 1'10 a 1'20; tarifa en brut, de 60 a 90; el gran de bitxirat, de 1'30 a 1'40 francs.

Vins espanyols a Cetina: Alacant, de 13 a 15 grans, de 28 a 30 francs; de 13 a 12, de 25 a 27; Benicarló, de 13 a 13, de 00 a 00; Catalunya, de 00 a 12, de 00 a 00; Priorat, de 14 a 15, de 00 a 00; Tarragona (Vendrell), de 00 a 12, de 00 a 00; Ullde (Igual Aragó), de 00 a 12, de 23 a 25; València, de 12 a 14, de 25 a 27, de 23 a 24; Montblanc (de 9 a 10 graus de licor), de 12 a 15, de 00 a 00; id. roig (de 9 a 10 graus de licor), de 12 a 15, de 00 a 00; Vilablau (de 9 a 10 graus de licor), de 12 a 14, de 00 a 00; id. id. de Manresa, de 12 a 14, de 00 a 00; id. id. de Catalunya, de 00 a 12, de 00 a 00; Xeres y Malmsey, ordinaries y supérieures, de 50 a 250 francs.

Tribunals y jutjats

Criminalitat d'ahir.—El jutjat de l'Àmbit, durant sa darrera guarda, va instruir unes quinze diligències per fets de poeça importància, com lesions, furts, etc., vultuaria, que donaren lloc a altres tants sumaris.

Jutjat de guarda.—Per haverici totçat, fer el torn de guarda, fins avui a migdia estàndit al Palau de Justícia, el jutjat de l'Universitat.

Noves de l'Ajuntament

L'arcalde nou.—Ahir va arribar el nou arcalde de Barcelona senyor Sanllehy.

Va rebre l'element oficial y a la tarda va anar a visitar al governador, qui li feu entrega del nomenament.

No està ben determinat encara quan penrà possessió el senyor Sanllehy, però sembla que el dia sonyatserà el dimecres, perquè no porta mala estrangulada.

Conferència.—Ahir a la tarda van conferenciar extensament el marqués de Maríñez y'l senyor Sanllehy, a casa del segon.

Dits senyors tractaren dels assumptes de l'arcalde, exposant el marqués la situació de l'actual Ajuntament, les questions en tramitació y altres detalls de la marxa política y administració del municipi.

Visita iniúil.—Ahir el senyor Sanllehy va anar a casa de l'arcalde accidental senyor Bastardas no trobant-a casa, perquè havia assistit al repartiment de premis celebrat a l'Institut Obrer Gracienc.

Noves marítimes

Bon dia l'ahir per la gent de mar: aquest estigué quiet, gelre ben immòbil, convidant a refocar-se en ses àigües els cosson, essentess malts, en veritat, el que ho feren.

Embarcacions arribades darrerament en aquest port:

Vapors: «Ampurdanés», de Roses y escales; «Còrdova», de pas per'l Río de la Plata, del Lloyd Italià; «Vicente Salinas», de Gàndia y Denia.

Despaixades:

Vapors: «Castilla» y «Torre del Oro», para Sevilla y escales; «Cabo Espariel», para Bilbao y escales; «Monarquía» para Mahón, ab carrega general y passatges.

Segons comunicuen de Gijon, a les dèu del dia 21, va naufragar a l'altura del Cabo Peñas, a causa de la boira, el vapor de la matrícula de Bilbao, «Rosalia» que portava carregament de vins y piperà vuita; pogueren salvar tot, personal y passatge, però no'l barco que s'ha perdut absolutament.

Els naufrages y les mercaderies salvats en les llanxes del vapor, van arribar feïssem a Avilés.

Durant el darrer mes d'agost van arribar en aquest port: 333 bares, y'n sortiran 336.

Procedent de Génova y Marsella, avui es separat el transatlàntic «Venezuela», de «La Velosa», dirigit cap a Colom.

Un d'aquests dies entrarà'l nostre port ab carbó de pedra'l vapor anglès «Hirorth», que'l 28 del mes passat sortí de Cardiff.

També arribarà aviat d'Amberes el vapor «Ni. de la casa Adolf Deppe», d'aquella localitat.

—El dia 30 del mes passat, va arribar «Santista», de la Compañía de Navegación General.

—De Cadiz va sortir als destí a Buenos Aires, el vapor uruguai «Brasiliano», ab 1.170 passatgers, gran part d'ells emigrants.

SUCCESSIONS

Detençió.—Per la Guàrdia civil fou detingut a Sant Gervasi, un subjecte que ferà a un altre.

Degracia.—Ahir al matí al desconsolat al Baluard del Passegí de Gracia, un passatger de la línia de Martorell va sentirse malat, y auxiliat en una farmàcia pròxima, altí va morir.

S'ha donat part al Jutjat.

Informació de Catalunya

Baix Empordà

SANT FELIU DE GUIXOLS.—A la matinada del dissabte passat, sortí d'aquest ciutat el jove Magí Venancio Cervera, que's proposa fer la volta al món y per això sense cap mena de recursos.

Dit jove ja porta realitzats alguns viatges, entre ell el que fa agredit a la expedició del sabi geògraf Eliseu Reclus.

—Nostre Ajuntament a consignat 100 passades pel monument dedicat a Frederic Soler i Piñar.

Costa de Llevant

MATARÓ.—Dimecres va morir en aquesta ciutat, el conegut metge don Antoni Franquesa y Sevilla, qual vida havia dedicat al seu prolífic y a la defensa dels ideals de la República, l'Autonomia y la Federació.

Era home ben popular en aquesta Costa: deixable del P. Margall fou durant molts anys el portaveu del federalisme y en totes ocasions serví al partit y a la classe obrera ab la seva activitat y ab la seva forta intenció, creant organismes, divulguant els principis democràtics autonomistes en la premsa y en la tribuna y fent que sa vida los permanent exemple d'activitat. Potser l'exèrcit d'aquesta l'ha portat al sepulcre.

Durant setze anys dirigí el setmanari *El Nuestre Ideal*, havent sigut president del Comitè local Federalista, doçent en les Assamblees regionals y darrerament representant en la Nacional y president del Comitè Regional Federalista de Catalunya.

Era l'obligat candidat en les eleccions de diputats a Corts enfront del caciquisme. Des de 1893 fins a les poniutines son nom fou la bandera dels republicans en la comunitat.

Era ferm partidari de la Solidaritat catalana. Deixa escrits y publicats una «Topografia

mèdica de Mataró y su zona» y un llibre de impressions titolat «Intimidades de un médico», en els que un esquillat estil campeja just a una clara seronitat de cervell.

Era associat al dolor de sa víuda y filla, sentint ab la democràcia de Mataró, si pèrdua irreparable.

Espectacles

CIRCO BARCELONES.—Gran companyia de saraua dirigida pels senyors Faixat, Ramon y Casas. Debut el 6 de setembre. — Queda l'abonament per 20 funcions, de 3 a 6.—Prensa económica.

TIUOL.—Circo Equestre.—Nova companyia equestre, gimnística, acrobàstica, còmica, musical y mimètica, de Gil V. Alegría.

AUÍ, diumenge, extraordinària funció, presentant els principals artistes de la companyia.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Gran companyia de saraua dirigida pel notable primer actor Pepet Angeles y' repauat mestre Prudencio Mutto.

Inauguració de la temporad, dijous, 6 de setembre. Queden nules totes les invitacions y tarjetes de favor de temporades anteriors.

NOVETATS.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, Cánovas, Corbella y Ramírez. Queda oberta l'abonament per 20 funcions.

GRANVIA.—Companyia de saraua còmica baixa la diària del mestre don Joaquim Cassany y dels senyors Borges y Villanueva. Per la qual forman part les senyores Valenzuela, Bonavia, Murillo, Saverini, Morón, C

Plana literaria d'“El Poble Català,”

LLETRES CATALANES

REVISTES

U n dels caràcters qui distingeixen l'actual període de la Renaixença cultura catalana és l'inestabilitat suma de les seves noves manifestacions. Sembla com si la següera de tres segles d'inestabilitat perdurés encara en els nostres ulls qui no poden parer entre les mitjances paralles sinó una lleuera i velada palpització de la nova aurora. Així es que encara anem i avançem a les palpietes y cada nou pas que fem en la nova via tremola ab la por de caure en el buid d'un sot amagat encara entre les tenebres. En la nostra febre de bastir el nou temple de la nostra futura civilitat no curen moltes vegades de la solidesa dels materials que utilsem, no tenim compte de la llis de resistències espirituals de la nostra consciència de rassa encara ben feble y vacilant, y per això no es extrany que lo que en nostres somnis ens imaginarem ab la suprema belleza de construcció definitiva tombi al primer y més lleuger alè com un castell de cartes entre les mans inexperites d'un infant. Anem desorientats encara per la selva dels ideals del món modern i si algun company més serà què's altres encerterà algun cop a destriar y senyalar entre l'espessor una ruta més segura y a descobrir un rastre més direcció de la ideal finalitat que perseguim, no triguen altres companys aixelebrats a passar desordenadament per damunt de ses petjades y portar un altre cop la desorientació y el desencoratjament a l'exode de la nostra mentalitat.

Res es potser tant revelador d'aquest estat d'inestabilitat, d'interinitat, d'insseguritat en què's trobal nostre present treball de reconstrucció del l'idealitat catalana, res fa tant patent aquest fer y desfer pera refer, aquest continuat tan-teig de les nostres forces mentals en el present treball d'integració de la nostra cultura, com aquest ininterromput apareixer y desaparèixer de revistes de tota mena y de totes les tendències. Sembla talment que presenciem el guspirge d'una extraña aurora lluitant hereticament per travessar y vèncer tot el pes de les tenebres seculars que pesen sobre la simbologia espiritualista de la nostra rasa.

Jo vaig en la *Revista* un producte genuí y fondament característic de l'inte-llectualitat contemporània. Els infinitos canvis en què està dividit el pensament modern tenen en aquestes modestes publicacions periòdiques l'únic verditable temple. Són les noves catacumbes desde on s'inciten llençons la multitut llurs predilectes fervoroses en prò de les noves veritats y dels nous ideals que il·luminen els horitzons de l'humanitat. Són les mans generoses que escampen predilectament per la terra les noches llevors obtingudes heroicamente per medi d'un pènys y pacientissim conreu del valí arbre de la ciència en la secretà solitud y religiós silenci de la cambra del savi y del artista. Són els brocs de les fonts que vessen l'alga del coneixement oculta com en un calzer de roca en el front dels homes escultils y conviden a totes les boques a abernarish en llurs vitals frescos. Tota l'estupenda activitat intel·lectual dels nostres temps vibra intensament en aquestes febreoses recopilacions que inunden el camp de tot el món intel·lectual. Totes les veus encoratjadores que fan avançar aquesta immensa y continua odisea del pensament humà resonen ab un eco potent en aquestes montanyes de paper imprès que com per virtut d'una revolució geològica sorgenien cada dia, cada setmana, cada dia sobre'l nivell de l'humana espiritualitat. No posseixen la transcendental potencialitat de *el Llibre*, però tenen en cambi una forta radiant ineludible sobre tots els esprits sense la qual els millors llibres restarien inefectuosos o be esmorziners, com en l'antigüitat, un temps infinitament més llarg en fer arribar llurs raigs fecons a l'ànima de les multituds. Semblant a un arbre espiritual, din Carlyle, el Llibre dura anys y més anys y travessa les ètapes y tots els anys produxeix nou fullatge (*Commentaris, sistemes, etc.*). Dones bé, aquest fullatge produt per l'immortal feconditat del Llibre, aquells comentaris, aquestes gloses, això es lo que'n oferix sense interrupció la Revista, part integrant de l'arbre y qui encula la seva mateixa creadora save del coneixement.

Demostrada la trascendència d'aquesta maravollosa manifestació de la moderna activitat intel·lectual, com no havem de desitjar ferventment l'aparició definitiva, sòlida, estable de la *Revista catalana*? En tots els períodes de la nostra Renaixença han existit revistes qui han respond a les exigències del moment, qui han resultat fidelment les vibracions del temps. Des de l'antiga *La Abeja*, ont col·laboraven els precursores insignes de la nostra Renaixença fins *Joventut, Il·lustració Catalana, Art Jove y altres del moment actual*, passant per *El Gai Saber, La Revista d'Art, Catalunya, etc., etc.*, mai s'ha interromput aquesta corrent intel·lectual de divulgació dels nostres ideals, edificant les noves Revistes sobre les runes de les anteriors pera caure al poc temps, pas de noves joves, en una lluita perfidiosa contra l'hostilitat o l'indefensió del medi qui les volta. Però cap d'elles, podem dir, ha realisat, ni realisa l'ideal de la *Revista moderna*, encarnació de pura cultura, orgue perfecte y integrat de la funció intel·lectual de la societat. Totes elles són fragments, anticipacions timides, tremoloses marmoteig de la futura *Revista ideal de Catalunya* qui espera encara en la nit de l'avenir la seva definitiva ascensió pera illuminar el pensament de la patria nova.

Estan els temps madurs pera la formació pera l'aparició d'aquesta sonnida *Revista*. Existeix, en altres parules, en el moment actual, una estable, definitiva Cultura catalana, base indispensable de la realització d'aquest bell somni? Existien (seguint l'imatge de Carlyle) llibres catalans, veritables llibres, pera que pugui produir constantment esplèndids fulgurances als quals poguen omplir les planes de la *Revista*? Fora, en el meu

concepte, gran ardidesa contestar afirmativament aquestes preguntes y sostener que existeix aquesta estable, definitiva Cultura catalana en tots els ordres del coneixement. Però els poques qui representen aquest timid despatx de la nova cultura catalana sentim, com un agudíssim filòb de les entranyes, una febre desesperant d'avansar, una sed insaciabla de veure la nostra obra finida, els nostres esforços coronats. Volírem que en aquest mateix moment els pobles que van a la davantaria de la civilització quan vinguessin a veureus y visitaros ab el propòsit de passar l'estona contemplant lo pintoresc del nostre caràcter, se trobassin desilusionats tenint de ragoneixens títols suficients de respectabilitat y d'europeisme. Volírem... tot lo que suposa tenir, fer, presentar una *Revista*, qui les foras goig a la vista y a l'inteligència confosa, entre aquelles rengleres de fascicles multitudinaires qui omplen aquella taula verda del nostre Ateneu tot sovint anem a rebre devotament la comunió dels ideals humanes.

MANUEL DE MONTOLIU

Un idili

— Es macta aquesta nena parisenc?

— Es macta com un pom de flors.

— Y porta vestits bonics?

— Ja ho crec són vestits de París.

— Y vindrà aviat?

— Daigui quinze dies.

— Y aquella Imaginació de noi se posa a treballar?

Féia tani y tani de temps que n'hi parlaven de la petita Susanna, que quan se l'anomenava en Josep sentia un quelcom dintre seu que li tenia, y anrien a les fonts y quan li urien flors y maduixes, y palets a la riera...

— Quan temps fata pera que vingui la Susanna?

— Deu dies.

— Y què haces que eren dieu dies? El petit Josep s'assíli en una cadira y fullejà'l calendari.

— Un, dos, tres, quatre... — fins a deu.

Tingué un moment la pensada d'arrancar tots dieu fulls d'un cop pera arribar més aviat y poder la ràfega vingud.

La petita Susanna Com era de dos y d'armoniòs aquest nom a l'orella den Josep Com el sentia resposta a ditre seu aquest nom de tots que li parlava d'un gentil promesa de París, aquests de París, blanc, vermells, guardats ab brodots y puntes. Oh si, que ell l'estimava un anella nena y la farà juguetjar y passar tot el pes de les tenebres seculars que pesen sobre la simbologia espiritualista de la nostra rasa.

El pensament d'aquest nolet feia mesos y mesos que ramava una mateixa cosa y acompanyava de rumiar-hi s'havia format una idea extraordinària de lo que seria la seva petita amiga, taïmament com els homes se foren el seu ideal que no han de veure mai més resllat.

El dia vela, n la seva Susanna, rossa com els blaus que enronquen la masia, blanca com les coves de l'estany, ab un coll genit tot cobert de perles y unes manes fines totes soberbes de taques. El mirat blau que li sonrira tenia molt del cel esplèndent que cobria les terres escales del migdia, y l'somriure, com les ones doloses de la mar blava que llisia al lluny.

A París, a casa de la Susanna, també se'n parlava molt de l'àngel d'allà baix, del Rosselló. Poixer a casa d'ells eren tots els illusionistes, perquè els pares de nenes hi pensaven que's que sols tenen nens, en cosses de casaments y prometentes ventatjos. Y tot lo que la petita no veia, ho veien els pares: la masia ab les seves extensions de conreu; les vinyes, les cullasses, la gran cava, l'hermosa casa senyorial...

La nena no hi pensava ab tot això; i hi havien parlat d'aquell nen genit que vivia a la campanya; i hi havien dit que era petit com ell y que seria'l seu promès; que la duria a passar en cotxe y que jugarien a l'estany.

Y sei cervell se construí un gran palau de vidres de colors, ab grans cascades d'aigua y miliars de cignes; cortes de quatre cavales y jardins immensos, tots coberts de roses... Y que ella seria la reina d'aquell palau i la sevra de totes aquelles hermosures.

Sola li sabia greu què petit se diguis Josep: s'hauria estimat més què'diguis Enric o Ricard. Eren noms molt més bonics y molt més senyors.

Però així y tot quan pensava ab el seu Josep, se l'imaginava prim y gracionat com un jove, vestit ab calès curts de velut y jaquetes de satí negre, ab un gran cinturó de cuiro ros, ab una olivera de plata, brillant com les estrelles.

Era dia de l'arribada era anunciat.

L'expres de dos quarts de tres y un minut, portaria la gent de París ab la petita Susanna.

La mama den Josep li va encarregar mil cops. —Quan baixi del tren li donaràs la mà y després li farà una abracada y un petó.

La mama de la Susanna també durant el viatge, no's va casar de donar instruccions a la seva filla: —Li donaràs les bones roses. Li faràs un petó, y li diràs: Jo sou la petita Susanna.

Era tren va xilar avisant la entrada. Els emplecats varen oïrdir advertint als passatgers que esperaven, y en un instant el terratrèmol del tren a l'entrar, als andens, se'déixà sentir.

El petit Josep se trobava tot emocionat. La petita Susanna, sense prò el vent, treia'l cap per la finestreta del vagó, no poguer realitzar la curiositat de considerar avans d'hora al seu futur marit.

Ju parat el tren, la confusió no va deixar arribar a temps en es Josep pera donar la mà a la Susanna. Això'l contraria molt.

Cercava per tot arreu, seguia als seus parents fríos de veïns aturats ab algú que poguer esser la família de París.

Finalment ho veure. Una sevora vestida ab una llarga bató de viatge, s'abocava als braços de la seva mama, mentrens un sevny encanxava al pap.

Pero la Susanna no's vela enllloc.

Després de besos y preguntes la mama parisenca va fer un gest d'impaciència.

— Què fas Susanna? — Y erida inhumorada tot desfent de les faldilles les mans de la petita.

En Josep va mirar y's sentí tot confús. Ell a sens saber als ois s'usà'reconava entre les cames del papà.

Els parets varen fer riu pera que'l dos non se vegessin.

— Apa, Josep. Aquí tens la teva Susanna.

— Mira, Susanna, el seu amic que t'espera.

— Donall! Deu-le guard.

— Diguill' teu salut.

Els nens varen quedar al mig del cercle que feien els papis.

En Josep, ab els dits a la boca mirava de qui el cap baix, procurava aixecar la mirada fins en ell.

En un moment, dos castells d'ilusions que esmoleïen als.

Res de cabell ros, res de perles al coll, res

de brodat, res d'olis blaus, res de bagues. Y l'altra:

Res de vestits de satí, ni de calsa curta, ni cinturó de cuiro, si civelha d'argent.

La situació era engorrosa.

En Josep prova de donar un pas cap a la seva mare, pera donar-li la mà, obeint a la seva mare que li aprobava la empenta.

Això fou què va-y-hi.

La petita no poguer més, se gira com esforça y d'una revolada, plorant ab gran desconsol anà a arrascerar-se novament a les falles de la seva mama.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu, tot plorant y demandant per anar-se.

En Josep quedà sol en mitj del rotllo, y no sabent que fer, y veient plorar a l'altra, obvià en un impuls del seu cor, fugí també y amparant de la mà del seu pare, se posa a pie de peu

